

[Ellemann-Jensen]

I spørgsmålet om proportionalbeskatning har vi tidligere forsøgt. Det var det, venstre-regeringen i 1974 forsøgte at arbejde sig frem imod. Ud fra en række grundlæggende tanker, der svarer nøje til det, vi har lagt frem i denne omgang, forsøgte man ved offentlige besparelser, ved omlægninger i skattesystemet, ved kraftige forlængelser af proportional-skattestrækket at arbejde sig frem imod den proportionale indkomstbeskatning, som selvfølgelig kunne være et værdifuldt supplement til de andre ting, vi er kommet med her.

Jeg må endelig sige til skatteministeren, at når han nu vender tilbage til denne radioudsendelse, hvor jeg sammen med hr. Poul Schlüter talte om problemerne omkring rentefradragsretten, tror jeg, ministerens erindring spiller ham et lille puds, for nu at udtrykke det på en meget elskværdig måde. Det lyder næsten, som om ministeren står her og beder om støtte til at forhøje lejeværdien. Jeg sagde aldeles ikke, at man kunne gå hen og forhøje lejeværdien.

Jeg gjorde opmærksom på, at når man diskuterer de ting, må man gøre sig klart, at den adskillelse imellem renter af privat gæld og renter af erhvervsgæld, som ministeren har bidt sig fast i og tror han kan lave, ikke lader sig gennemføre.

Derfor må man kigge på andre løsningsmuligheder, hvis man overhovedet vil røre ved denne problemkreds. Der nævnte jeg som ét punkt, at lejeværdien kommer ind i billedet, som vi også har set ved tidligere diskussioner, men – og husk så tilføjes, hr. minister! – dér rører man ved nogle meget, meget fint afbalancerede sociale balancer. Derfor kan man ikke uden videre begynde at pille ved det uden at skulle se på en hel masse andre ting samtidig.

Hvis ministeren virkelig troede, at han her kunne få støtte til at sætte lejeværdien i vejret, må jeg skuffe ministeren.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Først til hr. Gammelgaard: jeg anfægter ikke nogle beregninger, jeg ikke kender, og hvis grundlag jeg ikke kender. Jeg gav nogle konkrete oplysninger, og jeg forstod på hr. Gammelgaard, at dem ville hr. Gammelgaard ikke anfægte, og det var dog noget.

Det dunkelt sagte er i almindelighed også det dunkelt tænkte, og det er vel lidt usikkert efterhånden, hvad det er, hr. Ellemann-Jensen mener, når det drejer sig om rentefradragsproblematikken. Jeg skal ikke forsøge at lokke hr. Ellemann-Jensen op på talerstolen og yderligere præcisere de overvejelser og tanker, man gør sig i venstre, men jeg må stadig væk forstå, at hr. Ellemann-Jensen mener, problemet er af en så alvorlig og væsentlig karakter, at der fra venstres side er rettet en opfordring til skatteministeren om at nedsætte et ekspertudvalg, der fordomsfrit skal analysere og vurdere på grundlag af de mange oplysninger, der allerede foreligger omkring denne problemstilling.

Lad mig sige – for at gøre den historie kort – at denne opfordring tager jeg gerne imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af fortjeneste og tab ved salg eller anden afståelse af aktier og anparter.

[Af Hagen Hagensen (KF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 14. Fremsat 15/10 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Lad mig straks sige, at regeringen er enig med de konservative i, at investeringslysten i erhvervslivet skal fremmes. Det har vi givet

[Ministeren for skatter og afgifter]

udtryk for mange gange, og regeringens plan over erhvervsfremmende foranstaltninger omfatter jo også en lempelse af aktieavancebeskatningen.

Det er imidlertid ikke helt ligegyldigt, om den lempelse sker efter saldometoden, som jeg forstår de konservative prioriterer højest, eller efter den norske model. Regeringen arbejder for tiden med en analyse af de forskellige metoder med henblik på at finde den mest hensigtsmæssige løsning. Der er jo tale om vanskelige problemer, men jeg håber, vi kan komme med et udspil inden alt for længe. Jeg kan sige, at mit håb nu er, at vi kan komme med et konkret lovudspil i slutningen af januar måned 1981.

Det foreliggende forslag er jo koncentreret om saldometoden. Jeg må imidlertid nære betænkelighed ved den udformning, som forslagsstillerne har givet denne metode. Min betænkelighed gælder især de foreslåede regler om fradrag for tab. Forslaget indebærer, at tab skal beregnes i forhold til den indekse-rede anskaffelsessum, og at dette tab skal kunne fradrages i den almindelige indkomst, hvis den særlige indkomst er negativ. Tabet skal endog kunne fradrages i en 15-årig periode. Jeg mener, at sådanne fradragmuligheder er alt for vidtgående.

Som sagt agter regeringen inden alt for længe at fremkomme med et lovforslag, og vi kan på det foreliggende grundlag ikke anbefale beslutningsforslaget.

Camre (S):

Jeg vil gerne sige, at vi i socialdemokratiet er meget enige med forslagsstillerne i, at det er nødvendigt at ændre beskatningen af avance på salg og anden afståelse af aktier og anparter. Det er jo et uheldigt forhold, at der i dag er en ringe tilbøjelighed til at investere i produktive formål. Det hænger sammen dels med selve forrentningen, men jo altså også med skattereglerne, og vi har nu forstået på ministeren, at der meget snart kommer et forslag om at ændre på disse regler.

Jeg skal ikke gå ind i en nærmere diskussion af teknikken. Det, vi behandler her, er jo et beslutningsforslag, altså et forslag til principbeslutning, som er meget åbent, idet det opererer med to ganske forskellige muligheder: saldometoden og den såkaldte norske

metode. Jeg skal heller ikke gå ind i de enkeltheder, der er specificeret, om tabsopgørelser og fradrag osv., men bare sige, at vi forventer at tage den mere omfattende diskussion om dette emne i forbindelse med det lovforslag, som skatteministeren har bebudet.

Anders Poulsen (V):

Jeg synes, det er udmærket, at det her fremsatte beslutningsforslag mindede ministeren om, at han skyldte erhvervslivet at komme med nogle retningslinjer på dette område. Det er efterhånden et stykke tid siden, ministeren selv spillede ud i dagspressen med nogle overvejelser om ændring af reglerne på dette område, og det er ved at haste. Det er et område, der er særdeles væsentligt for produktion og beskæftigelse.

Ministeren bebuder så, at i slutningen af januar måned 1981 kunne vi forvente ministerens udspil på området. Det havde nu været rart nok, hvis tingene havde været samordnet lidt bedre på dette område, for ministeren har fremsat forslag om ophævelse af udligningsskatten; og de ting, der ligger deri, har jo nær tilknytning til det, ministeren vil fremsætte forslag om i slutningen af januar måned 1981, forstår jeg.

Denne samordning kan vi måske ikke få. Om det foreliggende beslutningsforslag vil jeg sige, at man jo fra konservativ side opererer med to modeller til at løse aktieafståelsesbeskatningen. Den ene model bygger på indeksregulering af anskaffelsessummerne og opgørelse af fortjeneste/tab efter saldometoden. Den anden ordning i forslaget er den såkaldte norske løsning.

Der kan være grund til at minde om, at indeks- og saldometoden hidrører fra selskabsskattekommissionens arbejde i 1977 og 1978, og siden da er der sket mange ændringer i erhvervslivets forhold, ændringer i ugunstig retning desværre, og det gør, at jeg på venstres vegne må sige, at vi ikke anser indeks- og saldometoden for at være tilstrækkelig velegnet i dag.

Skal det lykkes at trække kapital bort fra passive investeringer over til erhvervsaktive investeringer, må der animeres mere til dette, end både de nuværende regler og det, der ligger i indeks- og saldometoden, gør.

Jeg tror derfor, at forholdene i dag kan udtrykkes på den måde, at når risikofri, pas-

[Anders Poulsen]

svi pengeanbringelse let afkaster omkring 20 pct., er det nødvendigt, at der ved aktieinvesteringer, hvor afkastet ofte er betydelig mindre, opnås en sikkerhed for, at aktiekøberen selv får lov til at beholde en eventuel senere fortjeneste. Ellers lader det sig ikke gøre at tiltrække penge til erhvervsaktive investeringer i aktier. Det anser vi i venstre den norske ordning for at være en meget god metode til.

Nu er der jo andre problemer end avancebeskatningen i dette. Der er jo også problemet omkring dobbeltbeskatningen. Vi tror egentlig på, at den ordning, den norske arbejderregering har indført, er ganske velegnet som udgangspunkt for de overvejelser, regeringen bør gøre på dette område.

Jeg forstår, at statsministeren på det seneste har været ude med nogle udtalelser om, at målsætningen også er at fjerne dobbeltbeskatningen ved ganske klækkelig forhøjelse af den nugældende skattegodtgørelsesordning. Skal man fjerne dobbeltbeskatningen, skal man helt op i skattegodtgørelser svarende til omkring 67 pct.

Jeg forstår også, at skatteministeren har modereret disse udtalelser fra statsministerens side noget. Jeg vil sige til skatteministeren, at når vi snakker dobbeltbeskatning og de problemer, der ligger deri, har det voldsom betydning, at de ordninger, vi får, er holdbare også på lang sigt.

Jeg ville tro, at skatteministeren på dette område bør tage ved lære af nogle af de ting, den norske arbejderregering har indført. Her har sigtet været at etablere holdbare løsninger til gavn for produktion og beskæftigelse med henblik på bedre at trække risikovillig kapital netop til erhvervslivet.

Jeg ved ikke, om skatteministeren ved denne lejlighed kunne give nogle oplysninger om, hvilke tanker ministeren har på det område, som jeg forstår ministeren kommer med lovforslag på i slutningen af januar, men også meget gerne om dette: hvorledes lempen, eventuelt bortskaffer vi dobbeltbeskatningen på dette område? Hvilken metode har ministeren i tankerne dér?

Glistrup (FP):

Også den 15. april i år, altså for kun godt 7 måneder siden, førstebehandlede folketingset et forslag fra det konservative folkeparti

om den skattemæssige behandling af afhændelser af aktier og anparter, og der var også dengang tale om et beslutningsforslag, altså et sted, hvor man maler med en bredere pensel og det ikke præcist og stringent bliver fastslået, hvordan lovreglerne i grunden skal være efter forslagsstillernes mening, men hvor man i vidt omfang kommer uden om en hel del af problemerne ved kun at give en delbeskrivelse i almindelige principper. Og er der noget, dette emne ikke egner sig til, er det almindelig lyrisk principudtalelse. Der er så mange konkrete ting, der skal tages stilling til. Det er derfor sørgeligt, at det, vi skal behandle i dag, ikke er kommet et hak videre, end det var den 15. april 1980, men at de konservative stadig væk nøjes med sådan et forslag til folketingsbeslutning, der endda er blevet endnu mere vattet og uklart, for man siger: det er udmærket at gøre det på den ene måde, men det er også bra, hvis vi gør det på en anden måde.

Da vi behandlede sagen i april måned 1980, var det en af de lejligheder, hvor skatteministeren ikke overraskede folketingset. Han svarede, som han og regeringen havde gjort mange gange forinden, nemlig at der fra regeringens side ville komme et enigt lovforslag, hvor man altså har noget fast og konkret at føre debatten på i samlingen 1980-81. Det har ministeren derefter gentaget ved utallige lejligheder, og statsministeren har sagt det samme i åbningstalen.

Jeg må indrømme, at jeg endnu ikke er så gammel i dette ting som det konservative folkeparti. Jeg er endnu så blåøjet og troskyldig og tillidsfuld, at når en regering siger, at den kommer med et forslag, så passer det også, og så kan man disponere efter, at der kommer et sådant forslag, som man kan behandle tingene ud fra. Og så synes jeg ærlig talt, det er ret overflødigt at få dette beslutningsforslag fra de konservatives side. For når vi har det samlede forslag, er der så mange både principielle og tekniske ting, som vi må tage stilling til og have belyst ved lovforslagets behandling. Det dutter ikke rigtig med sådan en mere uforpligtende studiekredsdiskussion som den, vi har i dag i relation til et beslutningsforslag.

Det kan være, jeg er for hård ved de konservative. Det kan vi sige, når vi kommer nogle måneder længere frem, og hvis de konservative med deres garvede erfaring herinde

[Glistrup]

har fået ret i, at man ikke kan stole på regeringen og der ikke kommer noget forslag fra regeringen. Så er det da udmærket, at vi har det her liggende.

Men indtil videre vil jeg altså foretrække at tro på, at regeringen virkelig holder sine løfter, som nu endda er blevet yderligere præciseret af ministeren i dag: vi kan forvente dette forslag i hvert fald inden fastelavn – ministeren sagde i januar måned 1981 – og derfor kan jeg ikke rigtig se, der er noget at debattere i dag.

Hvis vi skal til at behandle det konservative forslag egentligt, så er det sådan, at vi i fremskridtspartiet nu, som vi var det i foråret, i overvejende grad er positive over for forslaget. Jeg kan henvise til de bemærkninger, som blev gjort fra fremskridtspartiets side ved den lejlighed, og de står i folketingets forhandlinger, sp. 7814–7816.

De munder ud i, at skal vi virkelig til at tage det her seriøst og reelt behandle de konservatives forslag, er vi særdeles positive over for de konservative tanker, men arbejdsteknisk er det nok for alle involverede væsentlig bedre, at vi udfører arbejdet på grundlag af det egentlige lovforslag, som virkelig kan danne basis for en drøftelse og afgørelse af de spørgsmål.

Derfor ser vi frem til, at vi snarest muligt og senest engang i januar-februar 1981 får ministerens lovforslag.

Rahbæk Møller (SF):

Vi er meget enige med de konservative i udgangspunktet, at de nuværende regler medfører en favorisering af passive investeringer fremfor aktive, men vi er uenige i løsningsmetoden. Metoden er ikke at slække beskatningen af avancer på aktier. Metoden må være at indføre beskatning af kursgevinster på obligationer, pantebreve osv.

Jeg vil minde om, at skatteministeren har meddelt, at han allerede tidligere på året har nedsat et specielt udvalg til undersøgelse af den problematik. Jeg er spændt på at høre resultatet. Det foreliggende forslag afviser vi.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette beslutningsforslag fremsat af de konservative berører jo et af de problemer, som forligspartierne forhandler med regeringen. Man foreslår, at beskatning ved afståel-

se af aktier og anparter skal ske efter saldo-metoden eller efter den norske ordning. Saldometoden har visse fordele, men som det fremgår af det konservative beslutningsforslag, vil der med indførelse af en sådan saldometode, som de foreslår, følge en række beregninger, altså noget, det ikke er så nemt at have med at gøre. Den norske ordning har visse skavanker. Det er der ingen grund til at skjule. Men den er let, nem at overskue, og i den henseende må det siges at den må foretrækkes. Det er også den – dér røber jeg ikke nogen hemmelighed – som forligspartierne samles om.

Men hvis lettelse af beskatningen af gevinst ved aktieafståelse eller anpartsafståelse gennemføres alene, har jeg den helt bestemte opfattelse – og jeg tror, det er VS-tilhængere, der har fremsat den – at det vil give mulighed for aktiespekulation. Købe aktier i dag, vente det antal år, der er forudset i en kommende ordning, og derefter sælge dem, købe nye, som man forventer vil stige, og de stiger osv. – det er jo ikke det, der bør indgå i et lovforslag om, hvordan vi skal beskatte for tjeneste og besiddelse af aktier.

Derfor tror jeg, de to ting er meget nøje sammenhængende, og jeg kan kun sige, at det glæder mig ganske overordentligt at læse Børsen for onsdag den 26. november i år, hvor skatteministeren til en konference afholdt af Børsen har været inde på disse forslag omkring beskatning af aktier og aktiebesiddelse og dér klart har sagt – og jeg tror, at han dér har fuld tilslutning fra alle i de fire forligspartier – at der på én gang må gennemføres en lettelse af aktiesalget og en lettelse af beskatningen af aktiebesiddelsen.

Jeg synes, at det er en samlet beslutning og et samlet lovforslag, der må komme om de to ting, for at vi ikke skal risikere at ryge ud i aktiespekulation, men netop – som de konservative er inde på her – lette investeringerne i det aktive erhvervsliv. Det drejer sig om at skabe arbejdspladser eller bevare dem.

Arne Melchior (CD):

Som det er fremhævet flere gange, og som det også har været forslagsstillerne bekendt, er de i dette forslag berørte problemer til drøftelse mellem forligspartierne, og jeg skal ikke i dag knytte kommentarer til disse for-

[Arne Melchior]

håndligners gang, kun udtrykke håbet om, at det konservative folkeparti og også gerne andre partier kan blive inddraget i en overensstemmelse og i et lovforslag, der senere på samlingen måske kan gennemføres, ikke med et snævert flertal, men meget gerne med et bredt flertal.

I øvrigt skal jeg ikke begive mig ind på teknikken, også da jeg personlig ikke er tilstrækkelig kyndig. Hr. Bollmann vil i udvalget drøfte dette forslag indgående med forslagsstillerne.

Wilhjelm (VS):

Skævhederne består efter vores opfattelse i, at andre former for kapitalgevinster beskattes endnu lempeligere, men de gevinster, som dette forslag tager sigte på, og som er arbejdsfri kapitalgevinster, beskattes immervæk betydelig lettere end surt fortjente arbejdsindtægter. Derfor er det klart uacceptabelt for os at gå i den retning, forslagsstillerne vil, og det uanset, om man bruger model A eller model B.

Model B, den norske ordning, vil åbne for en helt ukontrollabel spekulation i tidsterminer og den slags ting.

Model A, indekseringsordningen, er jo i realiteten en ordning, som siger, at kun realfortjenesten eventuelt skal beskattes. Det ville svare til, at man sagde, at kun realrenten skal beskattes. Det ville måske også næsten svare til, at man sagde, at dyrtidsportioner ikke skal beskattes. Det er nok ikke en konsekvens, forslagsstillerne er parate til at drage, men det er faktisk det, de foreslår for de gevinster på aktier og anparter, der her er tale om.

Jeg skal kun sige yderligere, at da vi havde fem beskedne forslag om bedring for den befolkningsgruppe, som er indvandrere, forleden dag, blev vi af de konservative bebrejdet under hvert enkelt forslag, at vi ikke havde skrevet, hvad det kostede. Der står ikke noget om i dette forslag, hvad provenutabet ville blive.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg vil såmænd bare kort sige til de konservative, at forligspartierne i øjeblikket forhandler om, hvorledes vi kan løse disse problemer.

Flygaard (DR):

Så kan man måske udtrykke håb om, at det ikke varer så forfærdelig længe, inden regeringsforslaget kommer til at foreligge. Der er jo ingen tvivl om, at det, man her peger på fra konservativ side, er et emne, hvor det er ønskeligt, at man får skabt en større grad af klarhed, end man har i dag.

Jeg vil også gerne pege på, at der nok også er behov for at få skabt en større grad af lighed i beskattningen af forskellige indkomsterhvervelser end den, vi har i dag. Det bør også indgå i de betragtninger og forhandlinger, der skal finde sted om det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

De konservative har skitseret to metoder, hvor den første, saldometoden, vel ud fra flere synspunkter vil være at foretrække, men de har gjort ordningen meget besværlig ved at indføre en indekseringsordning, som vi nok må nære stor betænkelighed ved. Vi deler den opfattelse, som også flere ordførere, bl. a. hr. Wilhjelm, har givet udtryk for: at den norske ordning efter alt at dømme vil åbne for alle tiders spekulation – eller skal vi sige manipulation?

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er glad for at kunne sige tak til stort set alle ordførere og også til ministeren for imødekommenhed med hensyn til det beslutningsforslag, som vi her har stillet, og som for så vidt angår første led er en genfremsættelse af, hvad vi kom frem med i sidste samling, men denne gang yderligere indeholder spørgsmålet, om man i stedet for skulle vælge den såkaldte norske ordning til ordning af vores avancebeskatningsforhold.

Jeg vil godt sige tak til alle dem, der har givet til kende, at de vil være med til at løse disse problemer. Måske skal jeg navnlig rette takken til hr. Arne Bjerregaard, der fortalte, at forligspartierne for tiden forhandlede om, hvorledes vi, sagde han, kunne løse det. Måske kan vi andre få lov til at være med til det, men vi må jo så se, hvad der sker.

Når vi har fremsat forslaget nu, er det for at minde ministeren om, som også en af ordførerne sagde, at der er et løfte om, at denne sag skal klares. Vi har også gjort det, fordi vi synes, at der må noget mere på bordet, end vi havde sidst. Hele sommerens drøftelse af, om det skulle være den ene eller den anden

[Hagen Hagensen]

ordning, gør vel, at det er naturligt at drage også den norske ordning med ind i et forslag som dette.

Ministeren siger, vi gør mest ud af saldo-metoden. Det kan ministeren jo godt have ret i, hvis det skal måles ud i spaltelængde, men realiteten i det er, at den norske ordning er let overskuelig, fordi man blot siger skattefrihed efter en vis periode – vi har sagt efter to år, som er normal periode her i landet – og derfor behøver man i og for sig ikke sige mere om den her. Men jeg erkender – og det skal naturligvis også siges – at den norske ordning indeholder forhold, som må undergives en meget nøjere drøftelse. Men det kan ikke gøres i form af et beslutningsforslag, dér kan man bare pege på den. Vi må vente med at få udformet det i lovsform, og det er, det er åbent sagt, nødvendigt, finder jeg, at det må være skattedepartementet, det må være ministeren, der udarbejder det. Det tror jeg ikke vi andre evner at udarbejde på en sådan måde, at det virkelig kan danne et grundlag for den drøftelse, der skal finde sted. Vi venter sådan set på at få ministerens forslag, og når det er givet til kende, at man i løbet af et par måneder skulle nå frem til det, så vil jeg sige, at vi er kede af, at det skal vare så længe, men på den anden side erkender vi, at der skal være tid til at udarbejde reglerne, og så vil vi godt være med til at se på dem.

Jeg har da fornemmelsen og forståelsen af, at man stiler henimod noget, der nærmer sig den norske ordning. Hvorledes man skal løse det enkelte spørgsmål, som den norske ordning i årenes løb har haft besvær med, nemlig det problem, der hedder sælgende gruppe, må vi så se på, når lovforslag bliver udarbejdet. Jeg mener ikke at have været i stand til antydningvis at sige andet og mere, end at en ordning, der i princippet indebærer, at man i almindelighed er fritaget for beskatning, når besiddelsestiden har været et år-mål, som vi altså har fastsat til 2 år, vil være en rimelig ting, og så kan man ikke markere andet og mere end det.

Det ville måske nok være fristende at gå ind på en række af de betragtninger, som ordførerne har nævnt. Jeg skal blot markere, at jeg har forstået, at både SF og VS ikke kan gå ind for forslaget. Hr. Glistrup mener, at det er overflødigt at drøfte det nu, for vi skal vente på et lovforslag. Men hvis det, vi kommer med her, har været katalysatoren

for, at lovforslaget nu kommer inden overvældende lang tid, nu vel, så mener jeg også, det har haft sin nyttevirkning.

Jeg skal i øvrigt henvise til, hvad jeg sagde ved den tidligere behandling af forslagets første led i samlingen 1979–80 (Folketingstidende 1979–80, 2. samling, sp. 7819), og bare understrege, at der er behov for at få løst aktiebeskatningsspørgsmålene. Dette forslag drejer sig om ét af dem: beskatning af avance ved overdragelse af aktier. Men der er jo unægtelig også – det er også fremdraget af ordførerne – andre forhold, som vi må have bragt til løsning, og det skal da også være sagt, at vi for vores vedkommende meget gerne ser, at der snarest muligt kommer en løsning på spørgsmålet om dobbeltbeskatning eller rettere sagt ophævelse eller lempelse af dobbeltbeskatning af aktieudbytter. Det er simpelt hen nødvendigt, at dette sker. Det er jo ikke gjort med, at man vil ophæve udligningskatteordningen. Det er en dråbe i havet. Det er besværligt at have den, om end den kan siges at være en logisk følge af den skattegodtgørelse, som vi har nu.

Men det har jo vist sig, at det er så uendelig små beløb, der er tale om, så statskassen kan vel godt undvære de få penge, der er tale om, og dermed få erhvervslivet og skatteadministrationen befriet for uhyre besværlige beregninger, der skal følges op år for år. Nu vel, kan man sige, der blev måske givet køb på en smule af retfærdigheden her, men vi klarede tingene uden at have det store administrative besvær deraf.

Vi har i forbindelse med et andet forslag, nemlig forslag om ophævelse af udligningsbeskatningen, fået bilag i udvalget, der viser, at det bogstavelig talt ikke har betydet noget som helst i kroner og øre. Statskassen kommer vist af med 49.000–50.000 kr. ved at tilbagebetale, hvad der hidtil er gået ind, hvis man kører den helt tilbage, som om den aldrig havde eksisteret. Mon ikke man skulle kunne klare det og så blive fri for den besværlighed og så i øvrigt bare tage fat på dobbeltbeskatningsforholdene, som er meget væsentligere at få løst?

Alt i alt vil jeg takke for en velvillig modtagelse af forslaget og håbe på, at vi, når vi får det i udvalg, meget hurtigt får en antydning fra ministeren om, hvor langt han er nået frem, og hvilke ordinger der vil komme i et lovforslag, således at vi faktisk allerede

[Hagen Hagensen]

kan begynde at arbejde med disse problemer, som jeg synes vi hellere må få løst i dag end i morgen.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, den meningsudveksling, der har været i dag, har været ganske interessant, fordi den har afdækket, at der i folketinget er et meget bredt flertal, der ønsker en hensigtsmæssig løsning på dette problem, og at der vel også har været nogle antydninger af, i hvilken retning denne lempelse bør ske. Det tror jeg faktisk har været ganske vigtigt for de videre overvejelser.

Det, der ellers giver mig anledning til at tage ordet, var hr. Anders Poulsen, der var inde på spørgsmålet omkring dobbeltbeskatningen og herunder pegede på den norske løsning på dette problem, nemlig at man i selskabsindkomsten giver fradrag for udbetalte udbytter, inden man beregner selskabsskatten. Dette spørgsmål er jo blevet grundigt belyst i sin tid af selskabsskattekommissionen. Når man i sin tid afviste denne ordning og pegede på godtgørelsesordningen, skyldes det, at man ikke fandt, at det var hensigtsmæssigt at operere med en ordning, som ville give betydelige fordele til de udenlandske virksomheder, der investerer i danske firmaer. Selv om vi altså nok er interesserede i at trække udenlandsk kapital til Danmark, fandt man altså alligevel dengang, at det var en så fordelagtig ordning, at man ikke kunne anbefale den.

Jeg bør vel også lige nævne, at man i EF-regie har visse interesser i at få en harmonisering, ikke mindst på selskabsbeskatningens område, og at man i EF-regie arbejder med direktivforslag, som der altså endnu ikke er givet tilslutning til, men som bygger på godtgørelsessystemet. Derfor er det min fornemmelse på nuværende tidspunkt, at hvis vi skal bevæge os i retning af en lempelse af dobbeltbeskatningen, og det er der jo nok ingen tvivl om at vi skal, så er der nu ikke meget, der tyder på, at det er den norske løsning på dette område; man skal arbejde med. Det er vel heller ikke ud fra investortanken den mest hensigtsmæssige løsning. Men kun disse bemærkninger, som i øvrigt kun skal understrege, at vi er enige i overvejelserne.

Til hr. Glistrup vil jeg kun sige, at der kommer afgjort et forslag. Der er en ordfø-

rer, der tidligere har sagt, at flagskibet i den erhvervsfremmepolitik, som regeringen sammen med tre andre partier har lagt frem, var investeringsfradraget. Dertil vil jeg nu godt sige, at det, der skal være virkelig et fremskridt og reelt en reform, bliver det forslag, som kommer for så vidt angår den fremtidige beskatning af aktier.

Anders Poulsen (V):

Jeg synes, der er grund til at sige, at det var godt, vi fik denne debat i dag, for jeg synes, vi har fået en lang række ting belyst. Derfor fortjener de konservative ros, fordi de har stillet dette beslutningsforslag.

Jeg kan i øvrigt sige, at vi i venstre er enige i, at det bør være en 2-årig grænse, også hvis vi vælger den norske løsning. Det passer i øvrigt også bedst sammen med de regler, der er i statskattelovens bestemmelser vedrørende spekulationsbeskatning m.v.

Jeg vil også godt sige til ministeren, at jeg takker for hans tilkendegivelse om, at ministeren også mener, at det er rigtigt, at vi får lettet dobbeltbeskatningsproblemet ganske betydeligt. Jeg er nok ikke så sikker på, at ministeren har ret i, at det er skattegodtgørelsesordningen, vi alene bør se på i den forbindelse. Jeg vil godt opfordre ministeren til også at få belyst fradragsmetoden. Ministeren må jo tænke på, at selskabsskattekommissionen arbejdede med disse ting i 1977-78, det er altså nogle år tilbage. Derfor synes jeg godt, der kunne være et behov for at få tingene, navnlig fradragsmetoden, men egentlig jo også nedsættelse af selskabsskatteprocenten, som også i sig selv er en lempelse af dobbeltbeskatningen, belyst i sammenhæng med dette problemkompleks.

Må jeg så i øvrigt sige, at det, der også kaldte mig herop i anden omgang, var, at det forbavsede mig en lille smule, at hr. Bernhard Baunsgaard vil udtrykke sig på den måde, han gjorde. Han sagde, at forligspartierne samledes om den norske løsning. Det kan jeg kun hilse med glæde. Men jeg opfattede faktisk hr. Bernhard Baunsgaard på den måde, at der vel allerede nu stort set var tilvejebragt enighed om, at det var den norske løsning, man havde lagt sig fast på sammen med regeringen. Når jeg sammenholder det med det, hr. Arne Bjerregaard sagde heroppefra, hvor han gav udtryk for, at forligspartierne

[Anders Poulsen]

endnu forhandler om disse problemer; kan jeg jo ikke lade være med at spørge hr. Bernhard Baunsgaard: hvor langt er man fremme med dette? Er det sådan, at man er enig om tingene, og hvilke overvejelser har der været i de forhandlinger, og hvor langt er man enig på dobbeltbeskatningsområdet? Arbejder man også dér på den norske model, eller hvordan gør man dér?

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo altid mest praktisk og mest givende for én ikke at plukke enkeltheder ud af det, men prøve på at få en samlet opfattelse af, hvad den, man diskuterer med, siger.

Jeg sagde udtrykkeligt, at det er vist ingen hemmelighed at oplyse, at man samles om den norske metode hos forligspartierne. Men den norske metode har man jo flere steder i verden, ét sted har man et halvt års ventetid, andre steder har man 2 år, og der har fra anden side – ikke fra nogen partiers eller nogen ministres side – også været foreslået 5 år. Det skal man da også have drøftet, og nu foreslår de konservative 2 år. Det skal man da også være færdig med.

Jeg sagde udtrykkeligt også, at for mig er det ingen løsning på beskatningen af aktier, at man alene samles omkring beskatningen af avancen ved aktiesalg. Der må også ske noget omkring beskatningen af besiddelsen af aktierne, dvs. udbyttet. Dér henviste jeg til referatet af skatteministerens udtalelser på Børsens konference, og det synes jeg var meget givende og meget løfterigt.

Jeg havde egentlig bedt om ordet på grund af nogle bemærkninger fra VS' ordfører, hr. Wilhjelm. Han gav udtryk for omtrent følgende: at det efter VS' opfattelse er ligestillingen mellem aktiv og passiv investering – og aktiv investering er altså først og fremmest investering i aktier, i nye arbejdspladser eller bestående arbejdspladser – det kommer an på. Jeg er totalt uenig med hr. Wilhjelm. Her er vi inde på et problem, hvor det ikke blot drejer sig om at rette noget ved at gøre det besværligere for andre investeringer. Selvfølgelig er aktieinvesteringen er endt i det fuldstændig absurde, idet forholdet for adskillige aktieindehavere er det, at 100 kr. modtaget i udbytte af en aktie i ikke få tilfælde ender med i samlet skat at koste et eller andet sted over 100 kr. Med andre ord skal man betale

en direkte afgift pr. år for at besidde en aktie. Det kan ikke fortsætte. Det er derfor, det er så væsentligt, at vi tager spørgsmålet omkring lempelse af beskatningen af udbyttet af aktier op. Det sker altså også. Som hr. Hagen Hagensen sagde, er det væsentligt, at vi tager os en uge eller to til det og ikke haster det igennem, for det må ikke være en løsning, som vi ikke når til bunds i, før vi i hvert fald er blevet fuldt klar over, hvad det er, vi gør.

Men jeg regner med, at der er gode udsigter til et forlig, og jeg håber også, at det bliver så godt, at flere partier vil deltage i det.

Hagen Hagensen (KF):

Ja men jeg vil da gerne sige tak til hr. Bernhard Baunsgaard for de forskellige flige af sløret, der blev løftet for, hvad man arbejder med. For mig at se har det en vis form for hast. Som jeg udtrykte det før: det skulle hellere være i dag end i morgen, men jeg anerkendte også, at der skulle tid til at få klaret tingene, og jeg erkender, at der er grund til at klare begge ting på én gang. Vi har trukket avancebeskatningen frem som en af de ting, der virkelig trænger sig på, men vi har også ved andre lejligheder peget på, at spørgsmålet vedrørende dobbeltbeskatningen af aktieudbytter må finde sin løsning.

Det er fremgået klart af den drøftelse, vi har haft, og som også jeg synes har været god at have, at det er den norske ordning, man samles om på avancebeskatningsområdet. Vi må så se at få lavet nogle ordninger, der med det, der skal knyttes til dem, bliver lettere at have med at gøre, end det man har i Norge, for sælgende gruppe forekommer ikke mig at være nogen udpræget god løsning at indføre i 1980. Man har kæmpet med den i Norge i mange år. Men nu vel, vi kan se på det forhold.

Men om det skal være den norske ordning, der skal være gældende for løsning af dobbeltbeskatningsproblemet, ved jeg heller ikke. Jeg vil bare gerne se noget på bordet og vil derfor gerne spørge ministeren, om det kan tænkes, at man inden for den tidsangivelse, som ministeren kom med, altså i første måned af næste år, kunne komme med forslag til drøftelse, der også vedrører dobbeltbeskatningsspørgsmålet. Jeg synes, der er behov for, at vi skal have det, fordi man nu

[Hagen Hagensen]

også har udligningsloven oppe til drøftelse. Man har altså dette avancebeskatningsforslag. Lad os dog så få den anden del med og se at få løst dette problem. For det er da helt givet, at det kan ikke være rimeligt, som hr. Bernhard Baunsgaard med rette pegede på, at den, der får 100 kr. i aktieudbytte, kan komme ud for ved dobbeltbeskatning m. v. at skulle af med mere end 100 kr., altså give penge for at få lov til at beholde sin aktie. Der må jeg vel i al venlighed have lov til at sige, at de partier, der har skærpet formuesskatten, har gjort deres til dette fuldstændig abnorme forhold.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg synes lige, jeg på den givne foranledning skal bekræfte, at der også vil komme et konkret udspil for så vidt angår dobbeltbeskatningsproblematikken, og at de forslag selvfølgelig vil komme til at følges ad.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.45.

Mødet udsat kl. 12.22

Mødet genoptaget kl. 13.45

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Omlægning og forhøjelse af standardfradraget).

[Af Fogh Rasmussen (V) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 33. Fremsat 16/10 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Venstres lovforslag indeholder to ændringer til de gældende bestemmelser i ligningsloven om fradrag vedrørende ejerboliger.

For det første foreslås det, at der også skal gives standardfradrag for ejerlejligheder. Efter de gældende regler har ejere af ejerlejligheder ikke adgang til at foretage det standardfradrag, som ejere af en- og tofamilieshuse kan foretage, og de har heller ikke adgang til fradrag for de faktiske driftsudgifter vedrørende ejerlejligheden.

Denne særlige regel for ejerlejligheder har været gældende siden realkreditforliget i 1969, hvor ejerlejligheder blev inddraget under den procentvise lejeværdiberegning.

Udgangspunktet for drøftelserne dengang var, at ejerlejligheder skulle have en højere lejeværdiprocent end andre ejerboliger. Men det endelige resultat i det såkaldte realkreditforlig blev, at ejerlejligheder fik en lejeværdiprocent i niveau med andre ejerboliger, men ikke fik adgang til standardfradraget.

Regeringen finder ikke anledning til at fravige intentionerne i realkreditforliget på dette punkt og dermed ensidigt at lempe beskatningen af ejere af ejerlejligheder gennem indførelse af standardfradrag for disse boliger. Regeringen kan derfor ikke gå ind for forslaget.

Hvis man i den nuværende situation indfører standardfradraget for ejerlejligheder, vil det medføre et provenutab i 1981 på skønsmæssigt anslået ca. 100 mill. kr. Også af denne grund kan regeringen ikke gå ind for forslaget.

Venstres forslag indeholder endvidere visse ændringer i reglerne om fradrag for driftsudgifter vedrørende ejerboliger, således at der i stedet for standardfradraget kan fradrages dokumenterede vedligeholdelsesudgifter, dog ikke ud over 10.000 kr. om året pr. bolig. Efter forslaget er det en betingelse, at vedligeholdelsesarbejdet udføres af en momsregistreret virksomhed.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at hensigten med forslaget bl. a. er at stimulere omfanget af boligejernes vedligeholdelsesarbejder og derigennem øge aktiviteten i byggesektoren.